

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 30. mail 2017 – Mahmud Ibrahim jt versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-318/17)

(2017/C 309/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad, apellandid ja kassaatorid: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, keda seadusjärgselt esindavad vanemad Fadwa und Mahmud Ibrahim, Ahmad Ibrahim, keda seadusjärgselt esindavad vanemad Fadwa und Mahmud Ibrahim

Vastustaja, vastustaja apellatsioon- ja kassatsioonimenetluses: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artikli 52 esimeses lõigus sisalduva üleminekusättega on vastuolus selliste liikmesriigi õigusnormide kohaldamine, mis näevad direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud pädevusele tuginedes, mis on eelkäijaks olnud direktiiviga võrreldes ulatuslikum, ette rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse, kui taotlejale on antud täiendav kaitse mõnes muus liikmesriigis, kuivõrd liikmesriigi õigusnorme tuleb liikmesriigi üleminekusätete puudumise tõttu kohaldada ka enne 20. juulit 2015 esitatud taotlustele?

Kas direktiivi 2013/32/EL artikli 52 esimeses lõigus sisalduv üleminekusäte lubab liikmesriikidel direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud ulatuslikumat pädevust kasutada tagasiulatuvalt, mille tagajärjel on vastuvõetamatud ka varjupaigataotlused, mis on esitatud enne kõnealuse ulatuslikuma pädevuse ülevõtmist liikmesriigi õigusse, kuid mille suhtes ei ole ülevõtmise kuupäevaks veel tehtud lõplikuks muutunud otsust?

2. Kas direktiivi 2013/32/EL artikkel 33 annab liikmesriikidele valikuõiguse jätta varjupaigataotlus läbi vaatamata, kuna selle läbivaatamise eest on vastutav mõni muu riik (Dublini määrus) või kuna see on direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punkti a alusel vastuvõetamatu?

3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, ei luba liidu õigus liikmesriigil jätta rahvusvahelise kaitse taotlust direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktis a sätestatud ulatuslikumat pädevust kasutades vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna mõni teine liikmesriik on andnud täiendava kaitse, kui

a) taotleja palub talle teises liikmesriigis antud täiendavat kaitset täiendada (pagulasseisundi andmine) ja teise liikmesriigi varjupaigamenetluses esines või jätkuvalt esineb süsteemseid vigu või

b) rahvusvahelise kaitse sisu, nimelt täiendava kaitse saajate elutingimused taotlejale täiendava kaitse juba andnud teises liikmesriigis

— on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 4 ja/või EIÕK artikliga 3 või

— ei vasta direktiivi 2011/95/EL artikli 20 ja sellele järgnevate artiklite nõuetele, rikkumata Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 4 või EIÕK artiklit 3?

4. Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile b on jaatav, on see nii ka siis, kui täiendava kaitse saajatele ei anta toimetulekut tagavaid hüvitisi või antakse neid teiste liikmesriikidega võrreldes tunduvalt väiksemas mahus, kuid muus osas ei kohelda neid liikmesriigi enda kodanikest erinevalt?

5. Kui vastus teisele küsimusele on eitav:

- a) Kas Dublini III määrus on kohaldatav rahvusvahelise kaitse andmise menetluses, kui varjupaigataotlus esitati enne 1. jaanuari 2014, tagasivõtmispalve aga alles pärast 1. jaanuari 2014 ja taotlejale oli eelnevalt (2013. aasta veebruaris) palve saajaks olevas liikmesriigis juba antud täiendav kaitse?
- b) Kas Dublini määrustest võib välja lugeda, et vastutus taotluse läbivaatamise eest läheb taotleja tagasivõtmise palve esitajaks olnud liikmesriigile, kui palve saajaks olev vastutav liikmesriik on Dublini määruse alusel tähtaegselt esitatud tagasivõtmispalve rahuldamata jätnud ja selle asemel viidanud riikidevahelisele tagasivõtmislepingule?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 30. mail 2017 – Nisreen Sharqawi jt versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-319/17)

(2017/C 309/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad, apellandid ja kassaatorid: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, keda seadusjärgselt esindab ema Nisreen Sharqawi, Hosam Fattayrji, keda seadusjärgselt esindab ema Nisreen Sharqawi

Vastustaja, vastustaja apellatsioon- ja kassatsioonimenetluses: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artikli 52 esimeses lõigus sisalduva üleminekusättega on vastuolus selliste liikmesriigi õigusnormide kohaldamine, mis näevad direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud pädevusele tuginedes, mis on eelkäijaks olnud direktiiviga võrreldes ulatuslikum, ette rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse, kui taotlejale on antud täiendav kaitse mõnes muus liikmesriigis, kuivõrd liikmesriigi õigusnorme tuleb liikmesriigi üleminekusätete puudumise tõttu kohaldada ka enne 20. juulit 2015 esitatud taotlustele?

Kas direktiivi 2013/32/EL artikli 52 esimeses lõigus sisalduv üleminekusäte lubab liikmesriikidel direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud ulatuslikumat pädevust kasutada tagasiulatuvalt, mille tagajärjel on vastuvõetamatud ka varjupaigataotlused, mis on esitatud enne kõnealuse ulatuslikuma pädevuse ülevõtmist liikmesriigi õigusse, kuid mille suhtes ei ole ülevõtmise kuupäevaks veel tehtud lõplikuks muutunud otsust?

2. Kas direktiivi 2013/32/EL artikkel 33 annab liikmesriikidele valikuõiguse jätta varjupaigataotlus läbi vaatamata, kuna selle läbivaatamise eest on vastutav mõni muu riik (Dublini määrus) või kuna see on direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punkti a alusel vastuvõetamatu?
3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, ei luba liidu õigus liikmesriigil jätta rahvusvahelise kaitse taotlust direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktis a sätestatud ulatuslikumat pädevust kasutades vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna mõni teine liikmesriik on andnud täiendavat kaitset, kui
 - a) taotleja palub talle teises liikmesriigis antud täiendavat kaitset täiendada (pagulasseisundi andmine) ja teise liikmesriigi varjupaigamenetluses esines või jätkuvalt esineb süsteemseid vigu või